

hos Flertallets Medlemmer, og jeg tør sige, hos dets Landbrugere saa lidt som hos nogen, om i og for sig at opretholde disse Positioner — det drejer sig her særlig om Humle, Cikorierødder og Ost —, men det er sket ene og alene for at respektere, hvad der den Gang blev opnaaet Enighed med Landstinget om; og det er af ganske samme Grund, at Regeringen har optaget disse Positioner uforandrede i sit Forslag.

Der er i Pressen og delvis i Betænkningen, navnlig fra et enkelt Udvalgsmedlems Side, fremkommet stærke Klager over, at der ikke har været givet Tid nok, og at Toldbehandlingen ikke er optagen fra Grunden af med ny og selvstændige Undersøgelser paa ethvert Punkt. Der er dertil at svare, at dette er en fuldkommen Umulighed, og det er altid blevet anerkendt at være en Umulighed af alle Rigsdagsudvalg. Et Rigsdagsudvalg er ganske simpelt ikke udrustet med tilstrækkelig Tid og kan overhovedet ikke, saaledes som Tingene ligge, overkomme at optage en saadan Behandling fra første Haand. Den Anke er heller aldrig fremkommen fra nogen, som har haft Sæde i Toldkommissionen. Jeg tror, at hvis det ærede Medlem af Udvalget — det ærede Medlem for Horsens (Fraenkel) —, som særlig har ført denne Anke frem, havde haft Sæde i Toldkommissionen, vilde han erkende Umuligheden for et Rigsdagsudvalg af at tage en saadan Behandling op som den, vi havde i Toldkommissionen. Den strakte sig over et Par Aar, det var et meget flittigt Kommissionsarbejde med Sessioner, som varede indtil 6 Uger, udenfor Samlingerne, med flere Sessioner i hver Rigsdagsferie, med Arbejde ogsaa under Samlingerne, med stadige Undersøgelser paa Stedet: i Fabrikker, paa Værksteder og hos handlende, af alle tvivlsomme Punkter. Det var, kort sagt, et saa indgaaende Arbejde, at enhver, som har været med til at gøre det, vil erkende den fuldkomne Umulighed for et Rigsdagsudvalg af at tage et saadant Arbejde op. Og saa meget er sikkert, at selv om dette Udvalgs Medlemmer ikke havde synderlig anden Rigsdagsgerning end dette Arbejde — de maatte jo dog deltage i Møderne og ogsaa beskæftige sig noget med andre Ting —, vilde hvert af de to Tings Udvalgs Behandling — thi Landstingsudvalget maatte vel have samme Ret til at tage Sagen op fra Grunden som Folketingsudvalget — tage omtrent 2 Aar, mindre kunde ikke gøre det. Og jeg ved ikke, om nogen

mener, at vi have Raad til efter over en Menneskealders Toldbehandling igen at anvende en saa uhyre Tid paa Undersøgelser, inden vi komme til et Resultat. Udvalget har desuden ikke brugt kortere Tid til sit Arbejde end adskillige andre Toldudvalg de sidste 30—40 Aar, hvor denne Sag har staaet paa Dagsordenen. Udvalget blev nedsat den 17. November, afgav sin Betænkning den 31. Januar og har arbejdet meget flittigt med et stort Antal Møder. Særlig maa det fremhæves, at der har været givet rigelig Tid for alle til at stille Ændringsforslag. Efter at vi havde gennembehandlet Sagen Position for Position, blev der givet ca. 4 Ugers Frist til at stille Ændringsforslag. Derefter ere disse Ændringsforslag atter blevne drøftede et for et. Jeg tror ikke, det kan siges, at man her i mindste Maade har fraveget den sædvanlige Praksis ved Udvalgsbehandlinger. Denne Udvalgsbehandling har vistnok taget saa megen Tid og været saa grundig, som Udvalgsbehandlinger her i Rigsdagen overhovedet ere.

Hvad de indkomne Andragender angaar, da have vi samlet dem i et særligt Bilagshæfte, og det er jo, som De se, meget omfattende. Jeg skal naturligvis ikke her komme ind paa disse Andragender; jeg skal kun sige, at med Hensyn til dem alle eller dog i alt Fald de allerfleste af dem — thi enkelte ere først komne til lige ved det Tidspunkt, da Betænkningen skulde afgives, og vi have da ønsket at tage dem med for at give ærede Medlemmer Lejlighed til at gøre sig bekendt med dem —, men ellers gælder det med Hensyn til alle de Andragender, hvor det har været muligt, at Udvalgets Medlemmer have gjort sig bekendt med dem og have taget det Hensyn til dem, som de mente at kunne forsvare at tage.

Hvad Udvalgets Flertal angaar, da har vor Grundsætning været den, at vi maa blive indenfor Regeringsforslagets Rammer, og at vi maa opnaa Enighed med Finansministeren, hvis der overhovedet skal være Udsigt til at føre Sagen igennem. Der er jo ingen, som er blind for, hvor store Vanskelighederne ere, og jeg tror ikke, man her blandt erfarne Parlamentarikere behøver at spilde mange Ord for at vise, at hvis vi kuldkastrer Regeringsforslagets Rammer, hvis vi ville bygge et Toldlovforslag op paa helt ny Grund med helt ny Principper, og hvis vi ikke kunne opnaa Enighed med Regeringen om det, vi stille op, saa er ethvert